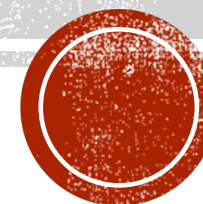

OS SACRAMENTOS DA IGREJA

ESTRUCTURA DOS CATRO DÍAS

1. **Introducción xeral.**
2. **Sacramentos de iniciación.**
  - Bautismo.
  - Confirmación.
  - Eucaristía.
3. **Sacramentos de curación.**
  - Reconciliación-Penitencia.
  - Unción de enfermos.
4. **Sacramentos de servicio.**
  - Matrimonio.
  - Orden sacerdotal.

INTRODUCCIÓN XERAL AOS SACRAMENTOS

1. Introducción.
2. Concilio Vaticano II.
3. Os sacramentos despois do concilio.
4. Cuestións sistemáticas.
  - Xesucristo: fundamento e orixe dos sacramentos.
  - Causalidade sacramental.
  - Carácter sacramental.

INTRODUCCIÓN

“Os sacramentos, signos eficaces da graza de Deus outorgada ao home, anticipan a gloria celeste e lánzannos cara a ela” (Card. Newman)

Partida:

As persoas atopan a Deus dun xeito persoal e directo.

A autotrascendencia divina alcanza á persoa.

Encontró que é graza e fe.

Adquire una forma visible.

SACRAMENTOS

Dificultade:

A falta de fe nun Deus persoal que nos quere facer partícipes da súa salvación por medio dos sacramentos.

Posible solución:

Nova evanxelización que recupere:

- A faceta persoal do encontro con Deus.
- A faceta eclesial e celebrativa.

CONCILIO VATICANO II

1. Mantén as concepcións clásicas e a relación entre sacramento e fe.
2. Dúas intuicións insportantes:
  - Revisar as súas celebración.
  - Referir os sacramentos a Cristo a á Igrexa.

“Os sacramentos están ordenados á santificación das persoas, á edificación do Corpo de Cristo e, en definitiva, a dar culto a Deus; pero, en canto signos, tamén teñen un fin pedagóxico. Non só supoñen a fe, senón que, á vez, aliméntana, a robustecen e exprésana por medio de palabras e de cousas; por isto chámanse sacramentos da "fe". Confíren certamente a graza, pero tamén a súa celebración prepara perfectamente aos fieis para recibir fructuosamente a mesma graza, render o culto a deus e practicar a caridade.

Por conseguinte, é de suma importancia que os fieis comprendan facilmente os signos sacramentais e reciban coa maior frecuencia posible aqueles sacramentos que foron instituídos para alimentar a vida cristiá.” (SC59)

Elementos fundamentais da teoloxía sacramental segundo SC59

1. Ordenamento á santificación das persoas e concesión da graza.
2. Edificación do corpo de Cristo.
3. Culto a Deus.

A MODO DE SÍNTESE

A teoloxía sacramental do Concilio Vaticano II, preparada por unha ampla reflexión, cristalizará ofrecendo unha orientación integral e integradora. Os sacramentos están ordenados á santificación das persoas as que confiren a graza, á edificación de la Iglesia e ao culto divino nas situacións fundamentais da existencia. Como signos, alimentan a fe do crente, prepáranos para a práctica da caridade e envíanos á instauración do Reino, do que son anticipo.

DESPOIS DO VATICANO II

- Importante reforma litúrxica.
- Numerosas declaracións maxisteriais.
- Un rico patrimonio documental procedente das conferencias episcopais
- Ao Código de Dereito Canónico
- Ao Catecismo de la Iglesia Católica
- A documentos de acordo froito do diálogo ecuménico.

CUESTIÓN S SISTEMÁTICAS

1. Institución dos sacramentos por parte de Cristo.
  - Institución
  - Poder da Igrexa sobre os sacramentos.
  - O septenario sacramental.
2. Causalidade Sacramental.
3. Carácter sacramental.

Os sete sacramentos da Igrexa relaciónanse con momentos fundamentais existenciais da vida do cristián; teñen a súa orixe en Cristo o Señor xa que por él foron instituídos; celebrados dignamente na fe confiren a graza que significan; e tres deles (bautismo, confirmación e orde sacerdotal) imprimen ademais un indeleble carácter sacramental polo cual o cristián participa do sacerdocio de Cristo e forma parte da Igrexa, segundo estados e funcións, polo que estes sacramentos non poden ser repetidos.

XESUCRISTO: FUNDAMENTO E ORIXE DOS SACRAMENTOS

1. INSTITUCIÓN

Orixe e fundamento no mesmo Cristo: na súa vida, as súas palabras e os seus signos, a súa misión, o seu misterio

Patrística: orixe do sacramento en Cristo e na santificación do Espírito Santo.

Escolástica e post Trento: como a institución dos sacramentos por parte de Xesucristo entra na mesma definición de sacramento.

Santo Tomás: só Xesucristo en canto Deus (causa principal da graza) e en canto home (causa instrumental) puido instituír os sacramentos.

A Igrexa non puido por:

- Non é a causa definitiva da doazón de graza e;
- A Igrexa mesma está constituída parcialmente polos sacramentos.

Maxisterio: Concilio de Florencia; Trento (DH 1601).

Teoloxía contemporánea: como a institución dos sacramentos por parte de Xesucristo entra na mesma definición de sacramento.

Karl Rahner.: Os sacramentos instituídos no momento da institución da Igrexa.

Schillebeeckx: Cristo debeu determinar a orientación septiforme da graza comunicada por un acto visible da Igrexa.

Non se pode esquecer a acción do Espírito Santo na institución dos sacramentos.

XESUCRISTO: FUNDAMENTO E ORIXE DOS SACRAMENTOS

2. PODER DA IGREXA SOBRE OS SACRAMENTOS

Substancia do sacramento: núcleo ritual simbólico querido por Cristo e instituído por El que corresponde á finalidade do sacramento e que dispuxo que fose conservado a través das vicisitudes históricas.

Potestade da Igrexa: sobre o uso do sacramento para determinar que elementos afectan á validez do sacramento.

Inculturación dos signos sacramentais: distinguir entre substancia *do sacramento* (signo e finalidade dada polo mesmo Xesucristo) e substancia *do rito sacramental*.

XESUCRISTO: FUNDAMENTO E ORIXE DOS SACRAMENTOS

3. O SEPTENARIO SACRAMENTAL

Argumentos para o número sete:

1. **Simbólico** (forza do número sete).
2. **Escriturístico** (confirmación neotestamentaria).
3. **Antropológico** (procesos vitales).
4. **Maxisterial** (Trento DH 1601).

CAUSALIDADE SACRAMENTAL

Os sacramentos son a prolongación e actualización da palabra sanadora e a acción curativa de Jesús cando obraba os seus milagres (cfr. Scheeben)

1. **Bíblico-patrística:** Presenza do Vivente.
2. **Teoloxía clásica:** .identificación entre o significado e o producido.
3. **Maxisterio:** DH 1601-1606).
4. **Algúns teólogos:**
Rahner: Causalidade simbólica. Condición da fe, esperanza e amor.

Por tanto, a **eficacia *ex opere operato*** trata de salvaguardar a **acción libre e absoluta de Dios**. Ao facelo, non fai senón negar todo valor causal ou meritorio por parte da acción humana do ministro ou o receptor. Pero, ao mesmo tempo, esíxese a dispoñibilidade, a apertura do crente para que o sacramento, signo operativo do misterio cristián a través das accións sensibles, estableza o encontro de Dios cos homes

A DOCTRINA DO CARÁCTER

*Desde antigo a Igrexa sostén que ademais da graza santificante de todos os sacramentos, **algúns deles producían un efecto en forma de certo *signum spirituale et indelebile* (DH1609)***

Argumentos para o número sete:

1. **Antigo Testamento:** Sinal ou marca de pertencencia.
2. **Novo Testamento:** Paulo e Apocalipse.
3. **Patrística:** Vinculación co Comezo sacramental.
  - San Agustín: Orixe da doutrina do carácter (controversia donatista).
4. **Teoloxía medieval:** definir o sentido, a natureza e as propiedades do carácter sacramental.
5. **Maxisterio:** ese efecto sacramental forma parte do depósito revelado.

O carácter confire unha consagración tal que supón unha configuración e identificación con Cristo que capacita ao crente para o culto dentro da Igrexa, ademais de outorgarlle unha misión específica dentro da comunidade eclesial.

